

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Rejonowego K. J.

po rozpoznaniu w dniach 26 września 2017 r., 21 grudnia 2017 r., 24 lipca 2018 r.

sprawy

1. **M. Ś. (1) (Ś.)**

s. M. i E. z domu S.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 17 września 2016 r. do 17 października 2017 r. w K., gm. G., działając wspólnie i w porozumieniu działając z W. W. (1) jako właściciel firmy (...) Sp. z o.o. z siedziba w B., polecając swojemu pracownikowi K. K. udostępnienie terenu spółki w byłej cegielni w K., na działkach (...), wbrew przepisom ustawy, bez wymaganych prawem zezwoleń związanych z gospodarowaniem odpadami nielegalnie składował odpady komunalne przywiezione, co najmniej 10-krotnie samochodem ciężarowym w ten sposób, że mogły one zagrozić życiu zdrowiu i ludzi, a także obniżyć jakość wody w pobliskim potoku oraz doprowadzić do zniszczeń w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach

tj. o przestępstwo z art. 183 § 1 kk

2. **W. W. (1)**

s. E. i S. z domu K.

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

2. W okresie od 17 września 2016 r. do 3 kwietnia 2017 r. w K., gm. G. i w K., działając wspólnie i w porozumieniu działając z M. Ś. (1), jako prezes jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedziba w B. i z tej racji będąc odpowiedzialnym za zajmowaniem się sprawami spółki udostępnił teren byłej cegielni w K. na działkach (...), wbrew przepisom ustawy bez wymaganych prawem zezwoleń związanych z gospodarowaniem odpadami doprowadził do nielegalnego składowania odpadów komunalnych przywiezionych przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K.,

powodując w ten sposób zagrożenie życia i zdrowia ludzi, a także obniżenia jakości wody w pobliskim potoku oraz doprowadził do zniszczeń w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach

tj. o przestępstwo z art. 183 § 1 kk

I. w granicach zarzucanego oskarżonemu M. Ś. (1) czynu uznaje go za winnego tego, że w okresie od 17 września 2016 r. do 16 marca 2018 r. w K., na terenie byłej cegielni, jako właściciel firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., działając wspólnie i w porozumieniu z W. W. (1), wbrew przepisom składował około 300 ton odpadów w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu i zdrowiu człowieka oraz spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza i powierzchni ziemi oraz zniszczenie w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach, tj. przestępstwa z art. 183 § 1 kk, i za to na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art.37a kk wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych;

II. w granicach zarzucanego oskarżonemu W. W. (1) czynu uznaje go za winnego tego, że w okresie od 17 września 2016 r. do 16 marca 2018 r. w K., jako prezes jednoosobowego zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ś. (1) wbrew przepisom składował około 300 ton odpadów w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu i zdrowiu człowieka oraz spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza i powierzchni ziemi oraz zniszczenie w świecie roślinnym i zwierzęcym w znacznych rozmiarach, tj. przestępstwa z art. 183 § 1 kk, i za to na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art.37a kk wymierza mu karę 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

III. na podstawie art. 47 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego M. Ś. (1) nawiązkę w kwocie 2.000 zł na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

IV. na podstawie art. 47 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego W. W. (1) nawiązkę w kwocie 2.000 zł na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

V. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego M. Ś. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1/2 części kosztów sądowych, wymierzając mu opłatę w wysokości 1000 zł;

VI. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego W. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa 1/2 części kosztów sądowych, wymierzając mu opłatę w wysokości 600 zł.

Sygn. akt II K 272/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka z o.o. (...), której większościovym udziałowcem jest oskarżony M. Ś. (1), a prezesem jednoosobowego zarządu oskarżony W. W. (1) nabyła kilka lat temu nieczynną cegielnię w K. nr 2 wraz z terenem. M. Ś. (1) jako większościovym udziałowiec miał wgląd w sprawy spółki (...), w zakresie cegielni w K.. Współpracował w tym zakresie z prezesem spółki oraz M. K., swoim kolegą.

Na polecenie M. Ś. (1) W. W. (1), zatrudnił w spółce (...), który miał nadzorować teren cegielni w K.. We wrześniu 2016 r. M. Ś. (1) przyjechał na teren cegielni i zakomunikował K. K., że ze (...) na teren cegielni będą przywożone i składowane odpady komunalne oraz że będą przywiezione maszyny do przetwarzania ich i spalania na terenie cegielni. Oskarżony Ś. wspominał nadto, że do przyszłych zadań K. K. należał będzie werbunek osób do urządzeń sortowniczych. Dotychczas na terenie cegielni nie było odpadów komunalnych.

Jeszcze we wrześniu na teren cegielni zaczęły przyjeżdżać TIR-y z odpadami. Kierowcy dzwonili do K. K. (mieli do niego numer od M. Ś. (1)), a ten otwierał bramę i wskazywał miejsce do zrzutu odpadów. Każdorazowy transport liczył ok.30 ton. Po zrzuceniu odpadów K. K. odnotowywał ten fakt, a dokumenty wydawane przez kierowców, w których towar określony był jako „odpad” przesłał do oskarżonego M. Ś. (1). Transportów było w sumie około dziesięciu, nie było możliwości, aby ktoś zrzucił w ten sposób odpady bez wiedzy K. K.. Po dwóch pierwszych transportach, gdy K. K. zobaczył rodzaj odpadów, zadzwonił do oskarżonego M. Ś. (1) pytając o legalność przedsięwzięcia. M. Ś. (1) zapewnił go o tym i polecił dalsze przyjmowanie transportów. Po zakończeniu transportów oskarżeni przyjechali na teren cegielni.

7 września 2016 r. oskarżony W. W. (1) jako prezes spółki C. podpisał z (...) Sp. z o.o. z/s w K. reprezentowaną przez jej prezesa B. B. umowę na odbiór materiału – powstałego w procesie produkcyjnym, przygotowanego do dalszego zastosowania jako paliwo do kotłów lub kruszywo. Na mocy umowy (...) Sp. z o.o. z/s w K. zobowiązany był do dostaw towaru i jego transportu, a Sp. z o.o. (...) do jego odbioru i zagospodarowania oraz magazynowania, jego przemiał oraz przygotowanie granulatu jako biopaliwa. Przed zawarciem umowy rozmowy w tym zakresie ze strony spółki (...) prowadził M. Ś. (1) oraz M. K.. Za przyjmowany towar spółka (...) wystawiała faktury, które były przez spółkę (...) regulowane. (...) zajmuje się przetwarzaniem opakowań plastikowych i szklanych. Spółka (...) nie ma żadnych pozwoleń związanych z przetwarzaniem odpadów.

Dowody:

Pisemne zawiadomienie z dokumentacją fotograficzną – k.1-4,

Pisemne zawiadomienie z załącznikami – k.5-10,

Wyjaśnienia osk. W. W. – k.56-57,

Kopia umowy – k.45-46,

zeznania św. K. Ł. – k.26,

zeznania św. S. R. – k.143,

zeznania św. J. F. – k.143-144,

zeznania św. K. K. – k.145,

zeznania św. B. B. – k.182-183,

częściowo wyjaśnienia osk. M. Ś. – k.166,38-41,183

dokumentacja z firmy (...) – k.190,

opinia biegłego – k.203-211,226-227.

Oskarżony M. Ś. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym, w styczniu 2017 r. wyjaśnił, że jedynie orientuje się, iż była przygotowywana umowa ze spółką z S. na komponent do biopaliwa, jednakże o transporcie komponentów do K. nic nie wie. Oświadczył nadto, że część instalacji do przerobu komponentów w K. jest już gotowa oraz że przed transportami komponentów rozmawiał o tym z K. K.. Podczas zaznajomienia z materiałami śledztwa M. Ś. (1) oświadczył że nigdy nie rozmawiał z K. K. o odpadach, jak również, że ten nigdy do niego w tej sprawie nie dzwonił. Podczas rozprawy oskarżony M. Ś. (1) początkowo odmówił składania wyjaśnień, a po przesłuchaniu wszystkich świadków wyjaśnił, że przedmiotem umowy z (...) nie były odpady, a dostarczony towar był niezgodny z umową. Podał nadto, że przedmiot umowy miał być w K. przetwarzany, a nie składowany, jednakże inwestycja zakończyła się wobec tego, że druga strona umowy się z niej nie wywiązywała.

Oskarżony M. Ś. (1) jest górnikiem z zawodu, aktualnie przedsiębiorcą, deklaruje dochód rzędu 5000 zł miesięcznie, jest właścicielem domu w B., większościowym udziałowcem spółki (...), ma wykształcenie średnie, jest rozwodnikiem, ojcem dziecka w wieku 19 lat. Nie był uprzednio karany sądownie.

Dowody:

dane osobowo poznawcze M. Ś. – k.76.

karta karna – k. 196,

częściowo wyjaśnienia osk. M. Ś. – k.166,38-41,183.

Oskarżony W. W. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.

Oskarżony W. W. (1) jest inżynierem budownictwa z zawodu, aktualnie doradcą techniczno - inwestycyjnym, deklaruje dochód rzędu 2000 zł miesięcznie, nie posiada majątku większej wartości, ma wykształcenie wyższe, jest rozwodnikiem, ojcem trojga dzieci. Oskarżony był uprzednio karany sądownie z art.178a §1 kk.

Dowody:

dane osobowo poznawcze W. W. – k.65a,

karta karna – k. 200,

wyjaśnienia oskarżonego W. W. – k.56-57,

Sąd zważył, co następuje:

W świetle materiału dowodowego należy przyjąć, że wina i sprawstwo oskarżonych w zakresie przypisanego im wyrokiem czynu, nie budzą wątpliwości.

Sąd, dokonując ustaleń faktycznych oparł się na dokumentacji fotograficznej z miejsca składowania odpadów oraz zeznaniach świadków: K. K. i J. F., a częściowo i B. B. oraz M. K.. W zakresie oceny skutku w postaci zagrożenia dla szeroko rozumianego środowiska, jakie stanowiło składowanie odpadów w K. Sąd za miarodajną uznał opinię biegłego z zakresu ochrony środowiska.

Bezspornym w sprawie jest, że we wrześniu i październiku 2016 r. do (...), na teren byłej cegielni ciężarówkami wwożono odpady komunalne, a następnie tam je wysypywano tworząc charakterystyczne przyzmy. Uprzednio na tym terenie takich odpadów nie było. Były o innym charakterze (niezagrożającym środowisku), i na innych działkach (o nr.58/2 i 58/3). Przedmiotowy teren w całości należy do spółki (...), której większościowym udziałowcem jest oskarżony M. Ś. (1), a prezesem jej zarządu oskarżony W. W. (1). Obydwaj oskarżeni aktywnie brali udział w zarządzaniu spółką, wspólnie i w porozumieniu decydowali o przedsięwzięciach w cegielni w K.. Przy należyтым udokumentowaniu powstałego nielegalnego składowiska odpadów koniecznym stało się ustalenie, kto ponosi za to odpowiedzialność. W ocenie Sądu osobami tymi są oskarżeni M. Ś. (1) oraz W. W. (1).

Ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił w oparciu o zeznania K. K., pracownika spółki (...), byłego funkcjonariusza policji. Świadek ów konsekwentnie zeznawał o uzgodnieniach z M. Ś. (1) odnośnie składowania przywożonych odpadów. Został o tym wcześniej przez oskarżonego M. Ś. (1) poinformowany, przekazany mu został zakres związanych z tym obowiązków (prowadzenie ewidencji wwozów, współpraca z kierowcami ciężarówek). Co więcej K. K. po pierwszych transportach informował oskarżonego M. Ś. (1) o rodzaju przywożonych odpadów, zgłaszając mu swoje wątpliwości odnośnie legalności procedury. Oskarżony M. Ś. (1) zapewniał go, że wszystko jest zgodne z prawem, a K. K. będzie w przyszłości rekrutował nowych pracowników do sortowni oraz że przywiezione będą na teren cegielni w K. maszyny do sortowania odpadów. Pomimo tego K. K. zagroził, że jeżeli nadal będą tam zwożone

takie odpady to on nie będzie tam pracował. Świadek ten zeznał też, że oskarżony M. Ś. (1) mówił coś o spalaniu odpadów oraz że razem z oskarżonym W. W. (1) byli na terenie cegielni po zakończeniu transportów. W ocenie Sądu zeznaniom tym należało przydać walor wiarygodności, pomimo przeczących im wyjaśnień oskarżonego M. Ś. (1). Względem K. K. nie stwierdzono żadnych okoliczności mogących mieć wpływ na treść składanych przez niego zeznań, okoliczności takich nie wskazywali i oskarżeni. Zważyć przy tym należy, że K. K. był pracownikiem spółki, nie był skonfliktowany z jej władzami, znał ich, miał z nimi częsty kontakt, a jego zdolność do postrzegania i rejestracji zdarzeń nie budzi wątpliwości. Mając na uwadze powyższe okoliczności trudno jest zakładać, aby K. K. zmyślił treść rozmów z oskarżonym M. Ś. (1).

W świetle zeznań tegoż świadka zaprezentowana przez oskarżonego M. Ś. (1) linia obrony jest chybiona. Raz, że jego wyjaśnienia pozostają w opozycji do uznanych za wiarygodne zeznań K. K., dwa, że jest niespójna, niekonsekwentna, niezgodna z zasadami prawidłowego rozumowania oraz doświadczeniem życiowym. Oskarżony M. Ś. (1) usiłował w swoich wyjaśnieniach początkowo wykazać, że w sprawie składowania odpadów w K. wie niewiele, jest jedynie większościowym udziałowcem spółki (...). W toku postępowania podał jednak, że na teren cegielni miały być przywożone komponenty do produkcji biopaliw. Wyjaśnił o istnieniu służącej ku temu właściwej instalacji, co całkowicie mijало się z prawdą. Na terenie cegielni w K. nie było żadnych urządzeń, mogących temu służyć, ani niezbędnego do tego personelu (nawet nie rozpoczęto rekrutacji). Przygotowane zostało jedynie miejsce na wysypywanie odpadów z ciężarówek oraz prowadzone były rozmowy z S. R. (2), którego firma miała do sprzedaży maszynę do rozdrabniania materiałów za wyjątkiem folii, ale do transakcji finalnie nie doszło. Za kuriozalne należy zatem uznać działanie oskarżonych, jako decydentów w spółce (...), a polegające na zwiezieniu około 10 transportów odpadów, po ok. 30 ton każdy na miejsce ich przetwarzania, bez żadnych służących temu urządzeń. W zakresie takiej działalności spółka (...) nie zwracała się do właściwych organów administracji publicznej, a przecież działalność w tym zakresie (przetwarzania, magazynowania czy też składowania odpadów) jest reglamentowana ustawą o odpadach. Oskarżeni o tym wiedzieli, ponieważ informował ich o tym B. B. przy podpisywaniu umowy na odbiór od spółki (...) materiału powstałego w procesie produkcyjnym, przygotowanego do dalszego zastosowania jako paliwo. Na zleceniobiorcy (spółce (...)) ciążył zgodnie z umową obowiązek odpowiedniego magazynowania, przemiału oraz przygotowanie granulatu jako biopaliwa. Za każdy odebrany (...) spółka (...) wystawiała faktury VAT, które (...) regulował. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości i fakt współdziałania oskarżonych w przestępnym procederze. Obydwaj oskarżeni nie tylko wiedzieli o zwożeniu odpadów do K., ale brali czynny udział w zorganizowaniu tego. Zważywszy na rozmiar procederu, monitowanie w tej sprawie przez K. K. oraz obecność oskarżonych na składowisku nie sposób przyjąć, aby oskarżeni jako przedsiębiorcy nie wiedzieli, że na teren cegielni w K. zwożone są odpady.

W obliczu tych ustaleń Sąd przyjął, że oskarżeni M. Ś. (1) oraz W. W. (1) zachowaniem swoim wypełnili znamiona czynu zabronionego z art.183 §1 kk. Zgodnie z tym przepisem „kto wbrew przepisom składowuje, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrazić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”. W wyroku Sąd przyjął, że oskarżeni wbrew przepisom ustawy składowali odpady w okresie od października 2016 r. do 16 marca 2018 r., tj. czasu oględzin składowiska odpadów przez biegłego z zakresu ochrony środowiska, albowiem co najmniej do tego momentu odpady nadal w tym miejscu się znajdowały.

Oczywistym jest, że składowane na terenie byłej cegielni w K. rzeczy stanowiły odpady w rozumieniu art.3 ust.3 pkt6 ustawy z 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.). Wskazuje na to dokumentacja fotograficzna oraz opinia biegłego z zakresu ochrony środowiska. Nie budzi i wątpliwości, że odpady były w tym miejscu przez oskarżonych składowane, nie magazynowane (por. dział II rozdział 7 ustawy o odpadach), a to wbrew przepisom ustawy, tj. jej działu VIII rozdziału 1 (bez stosownego zezwolenia, w nieprzeznaczonym do tego miejscu).

Zważyć przy tym należy, że samo bezprawne prowadzenie gospodarki z odpadami nie wystarczy do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art.183 §1 kk. Przesłanką odpowiedzialności karnej jest bowiem to, aby w wyniku jednego z zachowań sprawcy (w realiach sprawy składowania) mogło dojść do zagrożenia życia lub zdrowia człowieka lub spowodowania istotnego obniżenia jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub

zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach. Przepięstwo z art.183 §1 kk naleŹy zatem do kategorii przestępstw zagroŹenia abstrakcyjno-konkretnego (potencjalnego). MoŹliwość zagroŹenia Źycia lub zdrowia człowieka lub spowodowania istotnego obniŹenia jakoŹci wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach wynikać ma z warunków lub sposobu składowania, usuwania, przetwarzania, dokonywania odzysku, unieszkodliwiania lub transportowania odpadów lub substancji.

Skutki takiego składowania zostały okreŹlone w opinii biegłego z zakresu ochrony Źrodowiska, a wydanej na potrzeby niniejszego postępowania. Z przedmiotowej opinii wynika, Źe składowanie przez oskarŹonych odpadów w K. w stwierdzony przez biegłego sposób moŹe stanowić zagroŹenie dla Źycia lub zdrowia człowieka lub spowodowania istotnego obniŹenie jakoŹci wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach. Wnioski z pisemnej opinii biegła dodatkowo naleŹycie uzasadniła podczas przesłuchania na rozprawie. Wydana w tym zakresie opinia jest jasna i pełna, nie zawiera sprzecznoŹci, brak jest równieŹ jakichkolwiek podstaw do kwestionowania kwalifikacji biegłego. Na rozprawie biegła w przekonywający sposób, podpierając się posiadaną wiedzà oraz literaturà tematu wykazała skutki składowania przez oskarŹonych odpadów przez pryzmat art.183 §1 kk. Z opinii biegłej jednoznacznie wynika, Źe do ustalenia wymaganego treŹcià art.183 §1 kk zagroŹenia nie sà konieczne specjalistyczne ekspertyzy wody, gleby czy tez powietrza. Bez znaczenia dla oceny przedmiotowego zagroŹenia jest równieŹ ustalenie precyzyjnej iloŹci składowanych w K. odpadów. Sam juŹ fakt składowania ich w nieprzeznaczonym do tego miejscu, w połączeniu z włàciwoŹciami tych odpadów jest potencjalnie niebezpieczny i stanowi zagroŹenie dla szeroko pojmowanego Źrodowiska.

Zgodnie z przepisami art.53 kk sàd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, baczàc, by jej dolegliwoŹć nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopieŹ społecznej szkodliwoŹci czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiàgnàć w stosunku do skazanego, a takŹe potrzeby w zakresie kształtowania ŹwiadomoŹci prawnej społeczeŹstwa (§1); §2 stanowi zaŹ, Źe wymierzajàc karę, sàd uwzględnia w szczególnoŹci motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwiàszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopieŹ naruszenia ciàŹących na sprawcy obowiàzków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, włàciwoŹci i warunki osobiste sprawcy, sposób Źycia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwiàszcza staranie o naprawienie szkody lub zadoŹcuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwoŹci, a takŹe zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyŹsze dyrektywy, art.58 §1 kk oraz instytucję okreŹlonà w art.37a kk Sàd uznał, Źe kary po 200 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu oskarŹonemu M. Ź. (1) wysokoŹci stawki dziennej na 50 złotych, a oskarŹonemu W. W. (1) na 30 zł, a nadto orzeczona względem nich nawiàzka wdroŹà oskarŹonych do przestrzegania w przyszłoŹci porzàdku prawnego. Zdaniem Sàdu, przy uwzględnieniu stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwoŹci czynu, które były znaczne, kara ta będzie wspólniarnà odpłatà za jego popełnienie. Oceniając stopieŹ winy i społecznej szkodliwoŹci czynu, Sàd wziàł pod uwagę katalog okolicznoŹci o tym decydujących, tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra (ludzkie zdrowie i Źycie, jakoŹć wody, powietrza i powierzchni ziemi oraz Źwiat roślinny i zwierzęcy w znacznych rozmiarach), rozmiar przestępnego procederu (czas składowania odpadów, ich iloŹć i rodzaj) oraz przemyŹlany sposób działania sprawców. Ustalajàc oskarŹonym wysokoŹć stawki dziennej grzywny Sàd wziàł pod uwagę stosownie do treŹci art.33 §3 kk ich dochody, warunki osobiste, rodzinne, stosunki majàtkowe i moŹliwoŹci zarobkowe.

Rozstrzygajàc w przedmiocie kosztów Sàd, uwzględnil sytuację majàtkowà oskarŹonych i orzekł jak w pkt. V i VI wyroku na podstawie powołanych tam przepisów.